

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 5Er/818/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315216105
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2020:2315216105.5

Uznesenie

Okresný súd Galanta vo veci exekučného konania oprávneného: G.. M. W., U.. XX.X.XXXX, L. XXX/XX, XXX XX Š., Q. Q.: B.. Y. D., L. XXX/XX, XXX XX Š., v konaní právne zast.: Čibrik & Blazsek advokátska kancelária s.r.o., Hlavná 14, 927 01 Šaľa, proti povinnému: A. W., U.. X.X.XXXX, L.Í. XXX/XX, XXX XX Š., za účasti súdneho exekútora: JUDr. Peter Balaško, Komárňanská 100, 947 01 Hurbanovo, o vymoženie uloženej povinnosti zaostalého výživného, bežného výživného a trov exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu zastavuje.

II. Súd priznáva súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie voči povinnému v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Na návrh oprávneného sa začalo exekučné konanie, na základe ktorého Okresný súd Galanta výkonom exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Petra Balaška, poverením vydaným Okresným súdom Galanta sp. zn. 5Er/818/2015 zo dňa 24.8.2015, o vymoženie zaostalého výživného, bežného výživného a trov exekúcie, a to na základe vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu v Galante, č.k. 12P/298/2013-42 zo dňa 11.3.2014.

2. Oprávnený v priebehu exekúcie, dňa 28.03.2017, prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol zastavenie exekúcie v zmysle ust. § 57ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, ktorý odôvodnil so skutočnosťou, že exekučný titul, rozsudok Okresného súdu Galanta, č.k. 12P/298/2013-42 zo dňa 4.2.2014, bol rozsudkom Krajského súdu v Trnave, č.k. 25CoP/54/2016-241 zo dňa 8.2.2017, zmenený v časti vyživovacej povinnosti tak, že súd znížil výživné otca na maloletú s účinnosťou od 30.1.2015 zo sumy 250,- Eur na sumu 100,- Eur mesačne. V zmysle uvedeného skorší rozsudok Okresného súdu Galanta, č.k. 12P/298/2013-42, ktorý predstavoval v predmetnej exekúcii exekučný titul sa stal neúčinným. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mal oprávnený za to, že zanikla účinnosť skoršieho rozhodnutia, ktoré tvorilo podklad na vykonanie exekúcie a to Rozsudku Okresného súdu Galanta, č.k. 12P/298/2013-42. Poukazujúc na uvedené oprávnené navrhol, aby súd exekučné konanie v celom rozsahu zastavil, a to tak v časti vymoženia zročného výživného ako aj bežného výživného zastavil.

3. Následne súd vyzval oprávneného na vyjadrenie, či trvá na svojom návrhu na zastavenie exekúcie z dôvodu neúčinnosti exekučného titulu zo dňa 22.02.2017. Súd mal totiž za to, že rozsudok Krajského súdu v Trnave, č.k. 25CoP/54/2016-241, ktorým bolo rozhodnuté o znížení výživného, ktoré sa vymáha v predmetnom exekučnom konaní na podklade rozsudku tunajšieho súdu č.k. 12P/298/2013-42 zo dňa 4.2.2014, je tzv. zmenovým rozsudkom a nie novým rozhodnutím o výživnom a teda nie je ďalším samostatným exekučným titulom, a preto podľa názoru súdu je nesprávny názor, že Rozsudok Okresného súdu Galanta, č.k. 12P/298/2013-42 (exekučný titul) je v dôsledku jeho zmeny nespôsobilým exekučným titulom, ktorý nie je vykonateľný. Zmena výšky výživného a tým aj iná výsledná suma prípadného nedoplatku, resp. nulový nedoplatok nie sú však dôvodom na zastavenie exekúcie, keďže

zmenový rozsudok nie je novým exekučným titulom a exekúcia sa vykonáva pre vymożenie zaostalého a bežného výživného a v tomto prípade by bolo možné exekúciu zastaviť iba v prípade, že možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne. Zhodne uviedol aj Krajský súd Trenčín vo svojom rozhodnutí sp. zn. 4CoE/34/2018.

4. Oprávnený dňa 7.11.2019 súdu oznámil, že naďalej trvá na návrhu na zastavenie exekúcie, keďže možno predpokladať, že povinný bude výživné naďalej plniť dobrovoľne.

5. Podľa § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie.

6. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

7. Exekučné konanie sa začína vždy na návrh oprávneného (§ 38 ods. 1 EP), to znamená, že len oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie. Oprávnený vzhľadom na uplatňovanie dispozičného princípu v exekučnom konaní má možnosť disponovať s podaným návrhom na vykonanie exekúcie a môže bez akýchkoľvek procesných prekážok podať návrh na zastavenie exekúcie.

8. Súd sa oboznámil s podaním oprávneného, ktorý využijúc svoje dispozičné právo, navrhol zastavenie exekúcie, preto súd postupom v zmysle § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku exekúciu zastavil. Podľa vyjadrenia oprávneného povinný uhradil zaostalé výživné a svojim správaním preukázal, že má záujem na riadnom plnení si vyživovacej povinnosti k oprávnenej. Exekúcia teda v súčasnosti prebieha už len na vymożenie bežného výživného a trov exekúcie, pričom súd dáva do pozornosti povinnému, že v prípade ak by si prestal plniť svoju vyživovaciu povinnosť v súlade s rozhodnutím súdu, oprávnený môže opätovne podať návrh na vykonanie exekúcie.

9. Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, 17ba) zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

10. Podľa § 197 ods. 1 EP náklady podľa § 196 uhrádza povinný.

11. Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196).

12. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

13. Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

14. Podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymożenie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil.

15. Podľa § 203 ods. 3 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz, nevyhnutné trovy exekúcie znáša oprávnený a súd bez zbytočného odkladu na návrh exekútora rozhodne o ich výške.

16. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

18. O odmene súdneho exekútora, náhrade hotových výdavkov a náhrade za stratu času (trovách exekúcie) rozhodol súd tak, že priznal súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie voči povinnému s poukazom na ust. § 197 Exekučného poriadku, pričom o ich výške rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov exekúcie podľa § 200 ods. 5 EP poznamenáva, že exekúcia proti povinnému začala dôvodne a povinný svoj prístup k plateniu výživného zmenil až v dôsledku uvedeného exekučného konania. Oprávnený podal návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu, že je možné predpokladať, že výživné bude povinný plniť ďalej dobrovoľne. Súd má za to, že oprávnený nenesie zavinenie na zastavení exekúcie a preto nie je ani daný dôvod na postup v zmysle § 203 ods. 1 EP. Vzhľadom na to súd priznal súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie voči povinnému v zmysle zásady ustanovenej v § 197 Exekučného poriadku, podľa ktorej trovy exekúcie uhrádza zásadne povinný.

Poučenie:

Proti výroku I. tohto rozhodnutia odvolanie nie je prípustné.

Proti výroku II. tohto rozhodnutia je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a musí byť na ňom uvedená spisová značka konania. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto ho podal.